

IJSKOUDE IJSELKARPERS

Riviervissen ingewikkeld? Dat valt volgens Tobi Schröder (20) en Jasper Boon (19) wel mee. Dit fanatieke duo heeft zich volledig toegelegd op de IJsselkarpers en vangt zelfs hartje winter zijn vissen. Tijdens een gure januari-sessie van 45 uur schoof Hét VISblad een ochtend aan voor een beginnerscursus riviervissen.

TEKST: JUSTIN BURGGRAAF > FOTOGRAFIE: GIJS VERSTEEG

Als we in de ochtendschemering bij het kampement van de twee aankomen, hebben zij er al twee nachten opzitten. Het resultaat? “Een brasem”, zeggen ze enigszins beteuterd terwijl ze een pan-tetje theewater opzetten. Al was vooraf al duidelijk dat het geen gemakkelijke sessie ging worden. “Bij aankomst vrijdagavond was het water net anderhalve meter gezakt, vroor het twee graden, lag er sneeuw en dreven de ijsschotsen voorbij”, beschrijft Tobi de situatie. “Nog bizarder: toen we rond twaalf uur s'avonds gingen slapen, was het alweer 7 graden boven nul”, vult Jasper aan.

BLIJVEN ZWEMMEN

Vertrouwen in deze stek is er gelukkig wél. “We hebben hier al vaker karper gevangen, ook hartje winter”,

‘FOCUS JE VOORAL OP AFWIJKINGEN IN DE RIVIER, ZOALS INGANGEN NAAR NEVENGEULEN’

zegt Tobi terwijl hij op zijn telefoon wat foto's als bewijs toont. Ze vissen aan de ingang van een nevengeul en hebben hun vijf rigs strategisch neergelegd. “De linkerhengel ligt op het randje van de stroomnaad, de andere hengel onderaan het talud van de kribkop aan de overkant, eentje onderaan de steenstort onder de eigen kant en twee stokken wat dieper de geul in.” De ervaring heeft ze geleerd dat hier vroeg of laat karper langs zwemt. Want zwemmen blijven de vissen doen, ook in de winter. “Een deel van de karpers trekt de diepe zand- en grindgaten op, maar er blijven er altijd een paar op de rivier hangen. Die moeten eten, want in die stroming verbranden ze energie.”

VOORVOEREN

Toch passen ze hun voerstrategie 's winters wel aan. Jasper, die aan de Sportvisacademie in Zwolle studeert, woont op twee minuten van de IJssel en heeft voorafgaand aan de sessie een paar avonden op rij telkens 750 gram tot 1 kilo harde, zoete boilies gevoerd. “Altijd rond een uur of tien in de avond. Eerder heeft geen zin, want dan spoelen je bollen door de drukke beroepsvaart al weg voordat er vis in de buurt zit. Te veel voeren is ook zinloos, dan verzadig je de karpers alleen maar.” De vissen die op hun aas duiken, blijven vervolgens niet hangen zoals op stilstaand water. “Onze theorie is dat ze weliswaar verder trekken, maar op een gegeven moment wél dezelfde route blijven nemen als ze daar regelmatig voer tegenkomen”, legt Tobi uit.

OERSTERKE VISSEN

Terwijl op de achtergrond leden van de lokale roeivereniging tegen de harde stroming in ploeteren, proberen

Voor de rivier gebruiken ze harde, zoete boilies van 16 tot 20 millimeter

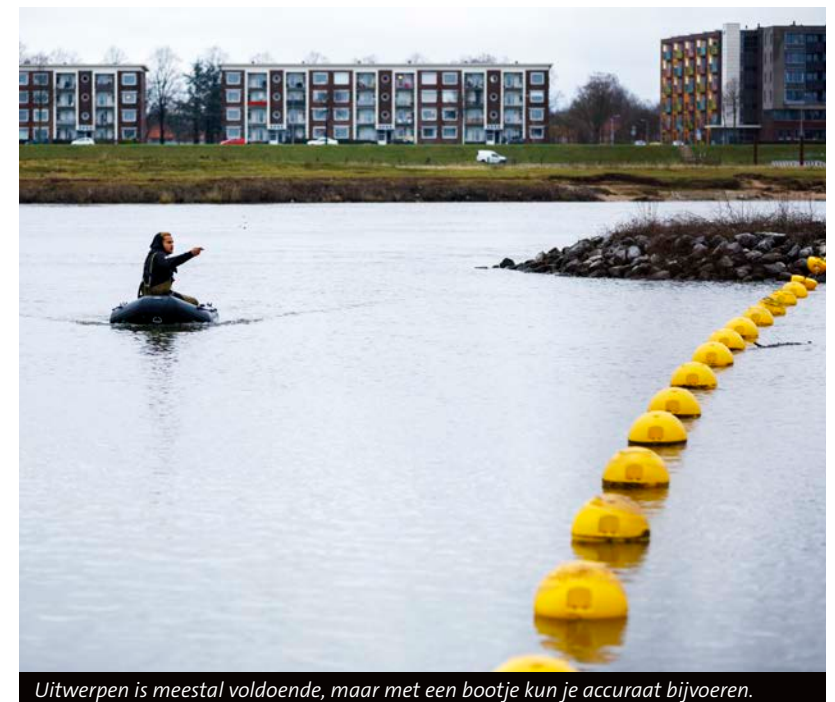
de doorgewinterde karperboys te verklaren waarom er nog geen vis op de mat ligt. “Het zal de combinatie zijn van grote temperatuurverschillen en sterk schommelende waterstanden”, denkt Tobi. “Daarnaast is de winter sowieso gewoon taai. In vier nachten vissen zul je misschien één nacht succes hebben”, voegt Jasper toe. Waarom ze dan toch iedere keer weer naar die stromende watermassa gaan? “Kijk om je heen, riviervissen is het mooiste wat er is. De rust, de ruime keus aan stekken, oersterke vissen, de onvoorspelbaarheid. Aan de rivier is geen dag hetzelfde”, zegt Tobi met een grote lach.

SLAPELOZE NACHTEN

Riviervissen betekent ook slapeloze nachten. “Het overgrote deel van de runs komt 's nachts, een enkele 's ochtends en vanaf twaalf uur 's middags kun je gerust een dutje doen want dan gebeurt er vaak weinig”, legt Tobi uit. Al heb je hier ook altijd de uitzondering op de regel: Jasper ving zijn rivier-record van 15 kilo tijdens het opruimen in de middag. “Op de hengel van mijn maatje nota bene. Hij liep al naar de auto met de eerste spullen toen z'n hengel afgang. Gelukkig had hij die nacht een vis van 13 kilo aan mijn hengel gevangen, dus toen stonden we weer quitte”, knipoogt hij.

STEKKEN ZOEKEN

De sessie lijkt op een blank uit te lopen. De boodschap was echter: riviervissen is echt niet zo ingewikkeld. Hoe zit het dan met hun IJsselvisserij het jaar rond? “Succes valt of staat in de eerste plaats met de gekozen stek. Het gaat er niet om die ene grote vis over de streep te trekken met subtiele rigs. Je moet simpelweg vis-

Uitwerpen is meestal voldoende, maar met een bootje kun je accuraat bijvoeren.

Jasper met een fraaie IJsselkarper van een eerdere sessie.

>> SAMEN VISSSEN

Een niet te onderschatten punt van riviervissen is de veiligheid. Vis nooit alleen, niet alleen omdat het gezelliger is, maar ook vanwege de veiligheid. Je staat aan stromend en soms ijskoud water. Voor je neus liggen altijd stenen waar je 's nachts overheen moet klauteren. En uitvaren? Altijd een reddingsvest aan!

»» **ROBUUST MATERIAAL**

Het materiaal dat Tobi en Jasper gebruiken is robuust en degelijk. Ze gebruiken hengels van 2.75 lb, bigpit molens in het 10.000-formaat met 40/00 nylon hoofdlijn, een voor-slag van 60/00 en werpgewichten van 120 tot 350 gram. De montages zijn verder lekker 'basic'. Jasper: "Een leader van 120 cm, gevolgd door een inlinesysteem, daaronder een ge-coate onderlijn van 18 cm met aan het eind een sinkertje en het laatste stukje gestript." De wide gape haak met gebogen haakpunt maat 4 of 6 knoopt hij met een knotless knot aan de onderlijn, met een stukje shrinktube over het haakkoord en een hair van anderhalve centimeter.

'Riviervissen is vooral een kwestie van doorzetten'

sen waar de vis zit of langszwemt", aldus Tobi. Dat klinkt makkelijker dan het is op een rivier van 125 kilometer lengte. "Sinds we ons hebben toegelegd op de IJssel, hebben we vele uren gespendeerd aan stekken zoeken. Focus je vooral op afwijkingen in de rivier en plekken waar voedsel zich ophoopt. Ingangen naar havens, uiterwaarden en nevengeulen. Maar ook het eerste kribvak van een buitenbocht."

DOORZETTEN

Heb je eenmaal een goede plek gevonden, houd daar dan vertrouwen in. "We hebben inmiddels stekken die in het voorjaar, de zomer en herfst vrijwel altijd vis opleveren. Maar er zijn ook zat stukken waar je niet altijd succes hebt. Pas als we ergens vier tot vijf nachten geen karper vangen, schrijven we de stek af", vertelt Tobi. "Riviervissen is vooral een kwestie van doorzetten. Maar

de voldoening is des te groter als je dan wat vangt", vat Jasper hun passie samen. De spierbonken die de altijd stromende IJssel bevolken, zijn namelijk niet te vergelijken met vissen van stilstaand water. Tobi: "Deze vissen hebben zoveel power, als je dat hebt ervaren wil je niet anders meer. We merken dat zelfs de uitzetters steeds sterker worden, terwijl die vooral bekendstaan als snelgroeiende maar minder krachtige vissen."

VEEL VOEREN

Naast vissen op de juiste stekken, zijn er nog wel meer vuistregels voor de beginnende riviervisser. "Voer niet te weinig. In het voorjaar begint de vis echt te trekken en zijn ze hongerig. Dan gooien we er gerust een paar kilo in als we instant vissen. In de zomer komt daar nog wat bij en in het najaar doen we er nog een schepje bovenop." Daarnaast moet je volgens het duo vooral ook blijven voeren. "Sowieso na iedere vis en na iedere grote boot. De meeste karpers zwemmen in groepjes. Dus vang je er één, dan volgen er vaak meerdere vissen achter elkaar. Gevolg is dat je voerplek meteen leeg is."

ALTJD GEMOTIVEERD

Als de eerder aangekondigde buien op ons neerstorten, besluiten de vismatten er een eind aan te breien. Na ruim 45 uur vissen is het mooi geweest. Ook vorig weekend – met een nachttemperatuur van min 8 – bleef visloos. Of ze nog wel gemotiveerd zijn? "Altijd", zeggen ze in koor. "Een weekend blanken aan de rivier is nog altijd beter dan thuis voor de televisie zitten en je leert altijd weer bij", glimlacht Tobi. Al kijkt hij wel reikhalzend uit naar het voorjaar. "Zodra de temperaturen oplopen, trekt de vis de ondieptes op en kan het soms echt feest zijn. Zo viste ik eens een doordeweekse sessie in juni waarbij we twintig runs kregen, de hengels bleven maar gaan. De volgende dag stonden mijn maatje en ik als zombies op het werk. Riviervissen is zo onvoorspelbaar, daarvoor nemen we die ijskoude blanks graag voor lief", besluit hij.